

VIIDENNEN VIIKON PERJANTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatismen 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit. 2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 1. säv.**

Kristus Vapahtaja, Sinä levitit kätesi puulle ja paransit Aadamin vamman omilla vammoillasi. Sen tähden minä rukoilen Sinua: Paranna minunkin vammani, jotka eksyttäjä on pannut sieluuni, ja suo minun rukoillen ja paastoten palvella Sinua.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Nähdessään Sinut, Kristus, kuolleena ristille levitettynä viaton Äitisi huusi: Isän ja Hengen kanssa yhtä aluton Poikani, mitä on tämä Sinun sanomaton taloudenhoitosi, jonka kautta Sinä, armollinen, olet pelastanut puhtaitten kättesi luomuksen?

Psalmikatismen 3:nneen kunnian jälkeen **katismatroparit, 6. säv.**

Risti, maailman varjelija, pahojen henkien karkottaja, Sinut me olemme saaneet kaikessa voittamattomaksi puolustukseksi. Suo meidän käydä halki paaston loppuajan puhtain omintunnon ja ohjaa meidän sielumme Kristuksen eteen, oi siunattu puu.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Puhdas ja kunniallinen Neitsyt, enkelten kunnia, kun Sinä seisoit Poikasi ja Jumalasi ristin luona, Sinä et kestänyt katsella vihollisten juopumusta, vaan huusit tuskaisesti äitinä: Oi ihmisiä rakastava, kuinka Sinä kestät kaikkien uhkailut? Kunnia olkoon pitkämielisyydellesi!

Minean kanoni ja seuraavat triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 5:nneen veisun.

Triodion, Joosefin runo

5. veisu. Irmossi, 1. säv.

Oi Kristus, joka maailman ääret tulemuksesi säteilyllä valaisit / ja ristilläsi kirkastit, / valaise Jumalan tuntemisen valkeudella niiden sydämet, // jotka Sinulle oikeauskoisesti ylistystä veisaavat.

Troparit

Ylen hyvä Jeesus, joka olet levittänyt taivaan niin kuin teltan, Sinä levitit kätesi ristille. Sen tähden minä rukoilen Sinua: Armahda minua, jonka vihollisen hyökkäykset ovat masentaneet!

Ylen hyvä Jeesus, ristillä Sinä herätit meidät, jotka makasimme syvimmissä kadotuksessa, ja annoit meille pelastuksen valppauden. Sen tähden me uskoen ylistämme Sinua, oi Herra.

Vapahtaja, suo meidän, palvelijaisi, nähdä kärsimyksesi päivä sydän kirkkaasti valistettuna, että saisimme veisuin ylistää elämää kantavaa ylösnousemistasi, valtakuntasi voimaa.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Nähdessään Sinut ristille nostettuna viaton Neitsyt valitti sisimpänsä haavoittuneena ja lausui: Herra, laupeutesi syvyyden tähden Sinä suostuit kärsimään ja annoit kaikille kärsimyksistä vapahduksen.

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 6. säv.

Minä rukoilen Sinua, ihmisiä rakastava Jumala, / valista minutkin ja kuljeta käskyjesi polkua, / kun minä varhain, yöstä lähtien Sinua etsin, // ja opeta minua tahtoasi täyttämään.

Troparit

Ihmisiä rakastava, Sinä levitit kätesi ristille ja juutalaiset naulitsivat ne lävistäen kylkesikin keihäällä. Kaiken Sinä kestit, Kristus, että me pelastuisimme.

Kerran puusta syöminen surmasi Aadamin, mutta ristin puusta hän sai elämän, oi armollinen, ja nauttii nyt siitä paratiisissa.

Kunnia - -.

Veisuin minä ylistän Sinua, luonnoltasi yhtä Kolminaisuutta, alutonta, luomatonta, kuninkaana hallitsevaa, ylitäydellistä ykseyttä, Jumalaa, valkeutta ja elämää, maailman Luoja.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas, yliluonnollinen synnytyksesi kumosi selvästi luonnon lait, sillä siemenettä Sinä synnytit ikiaikaisen, Isästä syntyneen Jumalan.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Valtias Kristus, minä kunnioitan ristiäsi, keihästäsi ja naulojasi, sillä niiden kautta Sinä lunastit turmeluksesta meidät, jotka kärsimyksesi teki kuolemattomiksi.

Irmossi. 6. säv.

Minä rukoilen Sinua, ihmisiä rakastava Jumala, / valista minutkin ja kuljeta käskyjesi polkua, / kun minä varhain, yöstä lähtien Sinua etsin, // ja opeta minua tahtoasi täyttämään.

8. veisu. Irmossi, 1. säv.

Kastetta synnyttävä pätsi oli tavattoman ihmeen esikuvana, / sillä se ei polttanut sisäänsä heitettyjä nuorukaisia. / Niin ei jumaluuden tulikaan polttanut Neitsyttä, / johon se sijoittui. / Sen tähden ylistäen veisatkaamme: // Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Vapahtaja, kun Sinut naulittiin puulle, Sinä teit pahan piikit tylsiksi. Sinä kannoit pilkallista orjantappurakruunua ja kitkit rikkomuksen orjantappuran. Sen tähden me veisuin Sinua ylistämme ja huudamme: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Kristus, kun Sinä levitit kätesi ristille, Sinä kokosit ihmiskunnan tuntemiseesi. Kun Sinä annoit keihäällä lävistää kylkesi, Sinä vuodatit valistuksen lähteen meille, jotka veisaamme: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Armollinen Kristus, Jeesus, puhdista laupeutesi vedellä sydämeni, jonka synnin purema on saastuttanut, ja suo minun vuodattaa katumuksen virtoja, että huutaisin Sinulle: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, me tiedämme Sinut jumaluuden jumalalliseksi manna-astiaksi, arkiksi, pöydäksi, lampunjalaksi, Jumalan valtaistuimeksi ja sillaksi, joka johdattaa jumalalliseen elämään ne, jotka veisaavat: Koko luomakunta kiittääköön Herraa ja ylistäköön Häntä kaikkina aikoina.

Toinen irmossi. 6. säv.

Veisatkaamme Kristukselle nuorukaisten veisu, / laulakaamme heidän kanssansa: // Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Troparit

Kristus naulitaan ristiin ja elämän saaneena minä veisaan nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Ristiinnaulitsemisesi kautta turmeluksesta pelastunut maailma veisaa nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kunniassa yksi Kolminaisuus, yksiolennollinen ykseys, Isä, Poika ja Henki, pelasta minut, joka uskoen veisaan ylistystäsi.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Minä kumarran puhtaan Jumalansynnyttäjän Lasta ja veisaan nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Vapahtaja, veisuin minä ylistän ristiäsi, jonka kautta olen pelastuksen saanut, ja veisaan nuorukaisten kanssa: Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 6. säv.

Veisatkaamme Kristukselle nuorukaisten veisu, / laulakaamme heidän kanssansa: // Kiittäkää, Herran teot, Herraa!

9. veisu. Irmossi, 1. säv.

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, / ilmiliekissä palava, mutta tulella kulumaton. / Ja nyt me rukoilemme Sinua: / Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, / että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjää, // lakkaamatta ylistäisimme.

Troparit

Elia näki Herran hiljaisessa tuulen hyminässä hiljennettyään ensin rukoillen ja paastoten lihansa. Sieluni, ota hänestä esimerkkiä ja hylkää hekumain raskaus, että saisit nähdä halatun.

Ylentäessään muinoin käärmeen puulle Mooses kuvasi Sinun ristille ylentämistäsi, oi ylen hyvä Vapahtaja, sillä sen kautta Sinä lunastit kaikki Sinua kumartavat kansat käärmeen myrkyllisestä pahuudesta.

Armorikas Vapahtaja, sääli minua, joka makaan kevytmielisyyden haudassa painonani paatumuksen kivi ja ikuisesti elävää sanaasi käsittämättä. Pelasta minut armossasi!

Jumalansynnyttäjälle

Jumalan armoittama, puhdas Valtiatar, joka olet kaikkea ylempi, osoita minutkin himojen pahuutta ylemmäksi, kun minä kunnioitan Sinua totisena Jumalansynnyttäjänä ja veisuin ylistän käsittämättömyydessään kunnioitettua Poikaasi.

Toinen irmossi. 6. säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; / sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, / Jumalan Morsiamena ja Äitinä, // oikeauskoisesti ylistämme.

Troparit

Sinut naulitaan ristille ja Sinä pelastat minut. Sinä kuolet ja teet minut eläväksi. Oi laupeuttasi! Oi ihmisrakkauttasi! Kuka on nähnyt, kuka kuullut, että Valtias kärsii näkyväisen kuoleman orjien edestä? Kunnia olkoon sanomattomalle hyvyydellesi, oi Herra!

Nähdessään Sinut ristiinnaulittuna, aurinko laski. Kuinka muutenkaan, kun se käsitti oman Luojansa häpäisyn, ja koko luomakunta järkyttyneenä huusi vaieten ristiinnaulitsijoille: Sinä olet kaiken Jumala!

Kunnia - -.

Minä veisaan Sinulle, ainutlaatuisesti ainoalle, Sinulle, ainoa Isä, ainosyntyisen Pojan Järki, ja Sinulle, Järki, Sana, Isän kirkkauden Koitto, ja Sinulle, Järki, Ainoan ainutlaatuinen lähetti, Henki, joka ainutlaatuisesti ja iankaikkisesti ilmestyt maailmassa Pojan kautta.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi viaton, Sinun synnytyksesi ihme hämmästyttää minua. Kuinka Sinussa sikiää siemenettä käsittämätön? Sano, kuinka olet Neitsyt, vaikka äitinä synnytit? Hyväksy uskoen yliluonnollinen ja kumarra syntyneitä, sillä Hän tekee sen, mitä haluaa.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Meidän tähtemme on jokainen jäsenesi kärsinyt: pääsi nyrkiniskuja, kasvosi lyöntejä, kätesi naulitsemisen, kylkesi keihään ja raajasi ristin. Kunnia olkoon sanomattomalle laupeudellesi, meidän Vapahtajamme!

Irmossi. 6. säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; / sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, / Jumalan Morsiamena ja Äitinä, // oikeauskoisesti ylistämme.

Virrelmästikiirat, 8. säv.

Kristus Jumala, joka annoit naulita itsesi ryövärien kanssa ristille / ja haavallasi paransit ihmislunnon, / älä ylenkatso minua, vaikka olenkin joutunut hengellisten maantierosvojen ja ryövärien käsiin, / jotka ovat riisuneet minut hyveestä, / ja makaan nyt hirveästi haavoittuneena, / niin ettei kukaan pyhittäjistäkään voi minua parantaa. / Minä olen puolikuollut eikä elämää enää ole paljon jäljellä, / mutta Sinä, joka annat kuolleillekin elämän, / olet ainoa toivoni. / Sido minun haavani ja vuodata päälleni hyvyytesi, // oi ainoa ihmisiä rakastava!

Marttyyrien stikiira

Miksi kutsuisimme teitä, oi pyhät? / Kerubeiksi, sillä teissä lepäsi Kristus. / Serafeiksi, sillä lakkaamatta te Häntä ylistitte. / Enkeleiksi, sillä ruumiista te luovuitte. / Voimiksi, sillä te toimitte ihmeissä. / Monet ovat nimenne, mutta suuremmat armolahjanne. // Rukoilkaa pelastusta meidän sieluillemme!

Kunnia - - nyt - -. Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle

Oi outoa ihmettä! / Oi uutta salaisuutta! / Oi peljättävää toimenpidettä! / lausui Neitsyt nähdessään ristillä, kahden ryövärin keskellä riippumassa Sinut, / jonka oli tuskattomasti ja turmeluksetta synnyttänyt. / Suloinen Jeesus, sisimpäni, // kuinka hirveä ja kiittämätön kansa onkaan naulinnut Sinut ristille!

KUUDES HETKI

Profetian tropari, 5. säv.

Korkeasti ylistetty olet Sinä, Kristus meidän Jumalamme, joka järkytit maan, että sen asukkaat kääntyisivät ja pelastuisivat, ja taas hyvydessäsi ja sanomattomassa laupeudessa teit sen lujaksi. Jumalansynnyttäjän esirukousten tähden armahda meitä!

Kunnia - - nyt - -. Sama uudelleen

Prokimeni, 8. säv.: Minä veisaan armosta ja oikeudesta; / Sinun ylistystäsi, Herra, minä laulan.

Liitelauselma: Minä tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta.

Profeetta Jesajan kirjasta (45:11-17):

Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, joka on hänet tehnyt: Kysykää tulevaisia minulta ja jättäkää minun haltuuni minun lapseni, minun kätteni teot. Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmisen maan päälle; minun käteni ovat levittäneet taivaan, minä olen kutsunut koolle kaikki sen joukot. Minä herätin hänet vanhurskaudessa, ja minä tasoitin kaikki hänen tiensä. Hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää vapaiksi minun pakkosiirtolaiseni, ilman maksua ja ilman lahjusta, sanoo Herra Sebaot. Näin sanoo Herra: Egyptin työansio ja Etiopian kauppavoitto ja sebalaiset, suurikasvuiset miehet, tulevat sinun tykösi, tulevat sinun omiksesi. Sinun perässäsi he käyvät, kulkevat kahleissa, sinua kumartavat, sinua rukoilevat: "Ainoastaan sinun tykönäsi on Jumala, ei ole toista, ei yhtään muuta jumalaa". Totisesti, Sinä olet salattu Jumala, Sinä Israelin Jumala, Sinä Vapahtaja. Häpeän ja pilkan he saavat kaikki, pilkan alaisina he kulkevat kaikki, nuo kuvien tekijät. Mutta Israelin pelastaa Herra

iankaikkisella pelastuksella, te ette joudu häpeään ettekä pilkan alaisiksi, ette ikinä, hamaan iankaikkisuuteen saakka, sanoo Herra Sebaot.

Prokimeni, 4. säv.: Herra, kuule minun rukoukseni, / ja minun huutoni tulkoon Sinun eteesi.

Liitelauselma: Älä peitä minulta kasvojasi.

EHTOOPALVELUS PERJANTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, 6. säv.

Liitelauselma: Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään Sinun nimeäsi.

Minä olen jättänyt jumalalliset käskysi ikään kuin Jerusalemin / ja laskeutunut Jerikon himoihin / maallisten huolten kunniaattomuuteen vetämänä. / Niin olen langennut aivoitusten ryövärien käsiin, / jotka riisuivat minulta lapseksiottamisen armon vaatteen, / ja nyt makaan haavoissani hengettömänä. / Paikalle tullut pappi ei kiinnittänyt huomiota näkemäänsä ruumiiseen, / ja leviittäkin meni inhoten sivuitseni. / Mutta Sinä, Herra, Kristus Jumala, joka tulit selittämättömästi lihaksi Neitseestä / ja vuodatit vapaaehtoisesti pelastuksen kyljestäsi, / pirskoita Sinusta vuotanut veri ja vesi ikään kuin öljy haavoilleni, / ummista ne kääreellä // ja laupiaana lue minut taivaalliseen joukkoon!

Liitelauselma: Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun Sinä minulle hyvin teet.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni.

Marttyyrien stikiira

Sinun marttyyrisi, oi Herra, / eivät kieltäneet Sinua eivätkä luopuneet Sinun käskyistäsi. // Heidän esirukoustensa tähden armahda meitä!

Liitelauselma: Tarkatkoot Sinun korvasi minun rukousteni ääntä.

Oi Neitsyt, / kun Gabriel ilmoitti Sinulle iankaikkisen neuvon, / hän tervehti Sinua ja lausui: / "Iloitse, Sinä kylvämätön maa; / iloitse, tulessa palamaton pensas; / iloitse, saavuttamaton syvyys; / iloitse, taivaaseen johtava silta / ja

tikapuut, / jotka Jaakob unessa näki; / iloitse, jumalallinen manna-astia; / iloitse Sinä, joka kirouksesta vapaaksi päästit! / Iloitse Sinä, joka olet Aadamin pelastukseen kutsunut, // Herra on Sinun kanssasi!

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

"Sinä ilmestyit minulle niin kuin ihminen", / sanoi puhdas Neitsyt taivaallisten joukkojen johtajalle. / "Mutta kuinka lausut sanoja, jotka käyvät yli ihmisen ymmärryksen? / Sillä sinä sanoit, että minun kanssani tulee olemaan Jumala / ja Hän tulee asumaan minussa. / Sano minulle, kuinka voisin tulla niin avaraksi paikaksi / ja sen pyhyiden asumukseksi, / joka on kerubeja korkeampi? / Älä eksytä minua petoksella, / sillä minä en himoa tunne. // Kuinka minä, joka olen aviota tuntematon, synnyttäisin lapsukaisen?"

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Enkeli lausui Marialle: / "Missä Jumala tahtoo, siellä voitetaan luonnonjärjestys / ja silloin tapahtuu ihmisen ymmärryksen ylittäviä asioita. / Usko vilpittömiä sanojani, oi kaikkein pyhin ja puhtain Neitsyt." / Maria vastasi: "Tapahtukoon minulle nyt sanasi mukaan. / Minä synnyttän ruumiittoman, joka tulee minusta lihaksi. / Hän, ainoa väkevä Jumala, // kohottaa ihmisen yhdistymisen avulla alkuperäiseen arvoonsa."

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

Sama uudelleen

Kunnia - - nyt - - 2. säv. Theofaneksen runo

Tänään paljastuu iankaikkisuudesta asti kätkeytyneenä ollut salaisuus: / Jumalan Poika tulee ihmisen pojaksi, / jotta Hän yhdyttyään ihmiseen korottaisi hänet korkeuteen. / Adam pettyi muinoin, / kun hän halusi tulla jumalaksi mutta ei tullut. / Jumala tulee nyt ihmiseksi tehdäkseen Aadamin jumalaksi. / Iloitkoon luomakunta, riemuitkoon luonto, / sillä ylienkeli seisoo peläten Neitseen edessä / ja tervehtii häntä ilosanomalla, / joka murheen pois karkottaa. / Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, // joka olet suuresta armostasi ihmiseksi tullut!

Prokimeni, 4. säv.: Laupias ja armahtavainen on Herra, / pitkämielinen ja suuri armossa.

Liitelauselma: Kiitä Herraa, minun sieluni.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (22:1-18):

Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen". Ja Hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon". Varhain seuraavana aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaansa sekä poikansa Iisakin, ja halottuaan polttouhripuuta hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut. Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa. Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan; sitten me palaamme luoksenne." Ja Aabraham otti polttouhripuut ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat yhdessä. Iisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani". Ja hän sanoi: "Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?" Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani". Ja he astuivat molemmat yhdessä. Ja kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sille halot, satoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle. Ja Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa. Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen:

"Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen". Niin hän sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi". Niin Aabraham nosti silmänsä ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Ja Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Ja Aabraham pani sen paikan nimeksi "Herra näkee". Niinpä vielä tänä päivänä sanotaan: "Vuorella, missä Herra ilmestyy". Ja Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit minun äänelleni kuuliainen."

Prokimiäni, 4. säv.: Kuinka moninaiset / ovat Sinun tekosi, Herra!

Liitelauselma: Kiitä Herraa, minun sieluni.

Sananlaskujen kirjasta (17:17-18:5):

Ystävä rakastaa ainiaan ja veli syntyy varaksi hädässä. Mieltä vailla on mies, joka kättä lyöpi, joka menee toista takaamaan. Joka toraa rakastaa, se rikkomusta rakastaa; joka ovensa korottaa, se hankkii kukistumistaan. Väärämielinen ei onnea löydä, ja kavalakielinen suistuu onnettomuuteen. Tyhmä on murheeksi siittäjällensä, ja houkan isä on iloa vailla. Terveudeksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut. Jumalaton ottaa lahjuksen vastaan toisen povelta vääristöäksensä oikeuden tiet. Ymmärtäväisellä on viisaus kasvojensa edessä, mutta tyhmän silmät kiertävät maailman rantaa. Tyhmä poika on isällensä suruksi ja synnyttäjällensä mielihaikeaksi. Paha jo sekin, jos syytöntä sakotetaan; kovin kohtuutonta, jos jaloja lyödään. Joka hillitsee sanansa, on taitava, ja mielensä malttava on ymmärtäväinen mies. Hullukin käy viisaasta, jos vaiti on; joka huulensa sulkee, on ymmärtäväinen. Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään; kaikin neuvoin hän riitaa haastaa. Tyhmän halu ei ole ymmärrykseen, vaan tuomaan julki oma mielensä. Kunne jumalaton tulee, tulee ylenkatsekin, ja häpeällisen menon mukana häväistys. Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, ovat virtaava puro ja viisauden lähde. Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta ja vääräksi vääntää syyttömän asiaa oikeudessa.